

WOJEWODA ŁÓDZKI

RT-II.7511.5.2024

Łódź, 2 grudnia 2025 r.

Decyzja

Po wszczęciu, na wniosek _____, postępowania administracyjnego na podstawie art. 156 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2024 poz. 572 z późn. zm.) dalej k.p.a. w zw. z art. 8b ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 1454) dalej u.z.w.g. w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Rawskiego z dnia 28 czerwca 2010 r. znak: GG.I.KK.6012-8/10 ustalającej, iż działki oznaczone w ewidencji gruntów i budynków numerami 79, 205/1, 205/3, 205/5, 205/6, 208/1, 210/1, 212, 216, 236, 271, 272, 273, 276/3, 276/6, 276/7, 276/8, 276/9, 276/11, 276/12, 277, 284, 291 i 292 położone w obrębie Annosław gmina Regnów, stanowią mienie gminne, w części obejmującej działkę nr ewid. 291, w wyniku przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego

Wojewoda Łódzki orzeka:

- odmówić stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Rawskiego z dnia 28 czerwca 2010 r. znak GG.I.KK.6012-8/10, w części ustalającej, iż działka nr 291 stanowi mienie gminne.

Uzasadnienie

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Skierniewicach pismem z dnia 3 grudnia 2024 r. przekazało na podstawie art. 65 k.p.a. w związku z art. 8m u.z.w.g do Wojewody Łódzkiego wniosek _____ z dnia 21 listopada 2024 r., w którym domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Rawskiego z dnia 28 czerwca 2010 r. znak : GG.I.KK.6012-8/10. Z uzasadnienia wniosku wynika, iż Wnioskodawczynie domaga się unieważnienia tej decyzji, w części dotyczącej działki nr 291 położonej w miejscowości Annosław gm. Regnów. Jej zdaniem, część działki drogowej stanowi grunt prywatny. Wnioskodawczynie stwierdza, iż kwestionowana działka jako droga o pow. 51 m² istniała w działce scaleniowej nr 9 o pow. 17.3820, co wynika z rejestru gruntów i budynków z 1926-1928. Działka utwardzona została w latach 1996 r. na potrzeby skupu owoców i warzyw prowadzonych przez firmę AD-ROM, a następnie zmodernizowana _____. Droga w latach 30 była w gospodarstwie _____, który użytkował działki nr 9 i nr 12 (...)

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 11 85, fax: (+48) 42 664 10 40 Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

Wnioskodawczyni stwierdza, że działka nr 291 składała się z dwóch dróg prywatnych działki Wnioskodawczyni od działki nr 207/10 do działki nr 108 lub działki nr 129 - drogi do działki nr 109. (...). Jej zdaniem, Wójt nabył działkę nr 291 powyższą decyzją kosztem działki nr 125, na co wskazuje operat techniczny znak: GG.II.6640-1818.2022 (...) Utworzenie kwestionowanej drogi na działce nr 125 zmniejsza jej powierzchnię o 4 morgi. Wnioskodawczyni wnosi o uchylenie decyzji w stosunku do działki 291.

Decyzją z dnia 28 czerwca 2010 r. znak: GG.I.KK.6012-8/10, Starosta Rawski działając na podstawie art. 1 ust. 2, art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego **ustalił**, iż działki oznaczone w rejestrze ewidencji gruntów i budynków numerami: 79, 205/1, 205/3, 205/5, 205/6, 208/1, 210/1, 212, 216, 236, 271, 272, 273, 276/3, 276/6, 276/7, 276/8, 276/9, 276/11, 276/12, 277, 284, 291 i 292 położone w obrębie Annosław gmina Regnów, **stanowią mienie gminne**.

Pismem z dnia 6 grudnia 2024 r. znak: RT-II.7511.5.2024, Wojewoda Łódzki wezwał do wykazania interesu prawnego, wyjaśnił, iż zgodnie z art. 28 k.p.a. w związku z art. 8 ust. 1 u.z.w.g. stroną w postępowaniu o mienie gromadzkie jest tylko ta osoba, która spełnia warunki określone w powyższych przepisach. Oznacza to, że dziedziczy się po osobie, która przed 5 lipca 1963 r. posiadała tytuł prawny do nieruchomości objętej powyższą decyzją i była rolnikiem.

Przy piśmie z dnia 20 grudnia 2024 r. Wnioskodawczyni przesłała wiele dokumentów wskazujących na fakt odziedziczenia działki nr 125 m.in. są to:

- wypis z akt notarialnych notariusza Edwarda Wyczańskiego Repertorium Nr 254 z dnia 26 marca 1938 r., z którego wynika, że nieruchomość położona we wsi Annosław oznaczona hipotecznym nr 994 uregulowana jest na imię _____ w trzydziestu czwartych częściach oraz w części jednej czterdziestej niepodzielnej na imię m.in.

_____ oraz innych spadkobierców. Powyższa nieruchomość składa się z działek oznaczonych numerami dziewięć i dwanaście położonych we wsi Annosław gm. Regnów (bez zabudowań) posiadały ogólną przestrzeń siedemnaście hektarów – siedem tysięcy pięć metrów kwadratowych,

- akt własności ziemi z dnia 13 sierpnia 1974 r. Nr ON.-451/5238/74, którym Naczelnik Powiatu w Rawie Mazowieckiej stwierdził, że _____ zam. w miejscowości Annosław jest właścicielką działek nr 108 i 125 o pow. 5,03 ha, położonych w Annosławiu, na gospodarstwo rolne składają się użytki rolne 4,96 ha i zabudowa 0,07 ha. Z wyjaśnień wynika,

- Naczelnik Gminy Cielądz umową z dnia 29 maja 1979 r. Nr. 6040/1/10/79 potwierdził,
że przenosi w całości i nieodpłatnie gospodarstwo rolne (działki nr 108
i 125 o pow. 5,03 ha położone we wsi Annosław) na rzecz

- akt notarialny Repertorium A Nr 1358/1994 z dnia 8 sierpnia 1994 r, potwierdzający umowę darowizny i ustanowienia hipotek. Z treści tego aktu wynika, że

jako właściciele działki nr 108 i 125 o obszarze 5 ha i 3 arów

- akt notarialny Repertorium A nr 4909/2000 z dnia 17 października 2000 r. którym
 sz potwierdza zawarcie umowy zamiany ustanowienia służebności i zrzeczenia się
 w uzasadnieniu którego w § 1 stwierdza, że:

- zabudowane działki nr 148/1, 148/3, 149/1 i 149/2 o obszarze 5 ha 65 arów, - zabudowane działki nr 108 i 125.

2

- księga wieczysta] , która potwierdza, według stanu na dzień 14 stycznia 2025 r. współwłaścicielami działki 125 grunty rolne zabudowane we wsi Annosław gm. Regnów o powierzchni 0,33 ha są

- zaświadczenie FN.3140.10137.140.2024 z dnia 23 grudnia 2024 r., którym Wójt Gminy Regnów potwierdził, iż jest podatnikiem podatku rolnego z gospodarstwa rolnego 0,33 ha położonego we wsi Annosław, oraz decyzję nr 3127.10137.2024.LZP.1 z dnia 1 lutego 2024 r., którą Wójt Gminy Regnów ustalił wysokość podatku rolnego za 2024 r. od użytku rolnego 0,3300 ha

przedłożyła również operat techniczny z protokołem ustalania granic, sporządzony w 2023 r. przez uprawnionego geodetę Ryszarda Imioła, o którym wspominała we wniosku. Z operatu wynika, że działka nr 291 – droga biegnie do działki nr 109, na której zlokalizowane jest siedlisko. Granica działki nr 291 z działką nr 125 wytyczona została w linii łączącej punkty nr 3029 – 3028, które zamarkowano palikami drewnianymi. Z protokołu ustalenia przebiegu granic wynika, że granica ta przebiega skrajem drogi i skrajem gruntu - rowu położonego na działce nr 125. Przebieg granicy przedstawiony został na szkicu granicznym, z rysunku wynika, iż z drogi powiatowej (działki nr 207/10) zlokalizowany jest wjazd, będący początkiem drogi nr 291. Droga wewnętrzna graniczy po prawej stronie z działką nr 125, a po lewej stronie z działką nr 126. Droga ta ma długość 186 m, a szerokości 3 m (jej powierzchnia wynosi 558 m^2 - 0,0500 ha). Geodeta stwierdził na stronie 6 opracowania, że *zawyżono ewidencyjną powierzchnię działki nr 125 określając ją na 0,33 ha, odpowiadającej działce scaliowej nr 12 o powierzchni 0,3185 ha. Według geodety powierzchnię działki nr 125 obliczono wraz z powierzchnią drogi o szerokości 3,00 m (...). Pomniejszając powierzchnię działki scaliowej nr 12 o powierzchnię utworzonej z niej drogi otrzymujemy powierzchnię działki nr 125 wynoszącą 0,29 ha, zgodnie z powierzchnią obliczoną kontrolnie po ustaleniu granic działki nr 291 i obliczeniu położenia punktów granicznych działki nr 125 z działką nr 124 wynoszącą 0,2914 ha = 0,29 ha. Zmniejszono także powierzchnię działki nr 109 odejmując od jej pierwotnie obliczonej powierzchni 6,5341 ha powierzchnie całej drogi wynoszącej 558 m co dało wynik 6,4883 ha (...) i po odjęciu poprawki wyrównawczej 0,0190 ha powierzchnia działki 109 wyniosłaby 6,4833 ha (...).* Protokołu ustalenia granic z 2023 r. znak: GG.II.6640.1818.2022 nie podpisali , którzy brali udział w ww. czynnościach.

W zgromadzonych aktach sprawy znajduje się wniosek Wójta Gminy Regnów z dnia skierowany do Wojewody Łódzkiego o komunalizację nieruchomości objętych decyzją Starosty

Rawskiego GG.I.K.K.6012-8/10 z dn. 28 czerwca 2010 r., na jego drugiej stronie Wójt stwierdził, że do wniosku załączono m.in.: *oryginał karty inwentaryzacyjnej nr 2/2011 z dnia 05.05.2011 r. wraz z informacją o terminie wyłożenia do publicznego wglądu. 2. Wypisy z rejestru gruntów(...)*. Decyzją z dnia 21 marca 2012 r. znak: GNIV.7532.427.2011.PLJ.H, Dyrektor Wydziału Gospodarki Nieruchomościami działając w imieniu Wojewody Łódzkiego w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32 poz. 191 ze zm.) *ustawy komunalizacyjnej* stwierdził, z mocy prawa nabycie przez Wójta Gminy Regnów nieodpłatnie własności działek, wymienionych w decyzji Starosta Rawski z dnia 28 czerwca 2010 r., w tym działki nr 291. Księga wieczysta dla działki nr 291 została założona, gdy *decyzja komunalizacyjna* stała się ostateczna (w 2013 r.). Dokonano wpisu w księdze wieczystej, który jest dla organów administracji publicznej wiążący.

wnioskiem z dnia 21 listopada 2024 r. domaga się stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji z powodu wad określonych w art. 156 § 1 pkt 1, 2 i 7 k.p.a.

Biorąc pod uwagę powyższy stan faktyczny organ nadzoru przyjął, iż Wnioskodawczyni posiada przymiot strony w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 czerwca 2010 r. znak: GG.I.Kk.6012-8/10, w części dotyczącej działki 291, za stronę postępowania uznany został _____, który poparł wniosek o stwierdzenie nieważności kwestionowanej decyzji, w części dotyczącej działki nr 291 oraz popierał każdy wniosek Wnioskodawczyni.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2025 r., znak RT-II.7511.5.2024, **Wojewoda Łódzki zawiadomił strony postępowania**, w tym w szczególności

na wskazany przez Wnioskodawczynię adres, o wszczęciu postępowania z wniosku strony w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Rawskiego z dnia 28 czerwca 2010 r. znak GG.I.KK.6012-8/10, w części ustalającej, iż działka nr 291 droga stanowi mienie gminne. Do pozostałych stron postępowania pismo organu nadzoru zostało przekazywane zgodnie z wymogami określonymi w art. 8 ust. 6 u.z.w.g, drogą obwieszczenia.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ wojewódzki kilkakrotnie występował do Wnioskodawców o wyjaśnienia różnych kwestii związanych z zarzutami Wnioskodawcy oraz do organów samorządu terytorialnego o udostępnienie akt, pisma organów wraz z dokumentami przekazywane były drogą e,Doręczeń lub przez ePUAP, co powoduje, że organy jednostek samorządu terytorialnego udostępniły organowi jedynie skany dokumentów.

Pismem z dnia 3 lipca 2025 r. znak j.w. Wojewoda Łódzki zawiadomił strony, o zakończeniu postępowania prowadzone z wniosku strony w trybie przepisu art. 156 § 1 k.p.a. w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Rawskiego z dnia 28 czerwca 2010 r. znak: GG.I.KK.6012-8/10, w części dotyczącej działki nr 291. Powiadomił ponadto strony postępowania o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w postępowaniu, oraz wniesienia do niego uwag i zastrzeżeń, w zakreślonym w piśmie terminie 7 - dniowym od dnia otrzymania zawiadomienia.

w piśmie z dnia 30 lipca 2025 r. wniesionym po terminie, przekazała uwagi i skargi do badanego postępowania, wskazała, że chce zapoznać się z aktami sprawy. W uzgodnionym terminie w dniu 22 września 2025 r. do Urzędu przybyła

. Wnioskodawczynie przedłożyła upoważnienie wystawione tego dnia dla . Za zgodą pracowników Urzędu do czynności przeglądania akt sprawy w ilości 6 segregatorów przystąpiła również . W czasie spotkania zostały zwrócone dokumenty w oryginale, o zwrócenie których Wnioskodawczynie prosiła we wcześniejszym piśmie. W czasie rozmowy z pracownikami organu nadzoru, zobowiązała się do pilnego przekazania do organu dowodów potwierdzających wiarygodność zarzutów podnoszonych w sprawie oraz do przekazania danych współrzędnych działki nr 125, wyraziła zgodę na przedłużenie terminu rozpatrzenia przedmiotowej sprawy w celu uzupełnienia dowodów dotyczących zaskarżonej decyzji. Stosownie do treści art. 73 k.p.a. organ nadzoru udostępnił stronie postępowania cały materiał dowodowy, z którego zrobiono odpisy, notatki i zdjęcia.

Pismem z dnia 25 września 2025 r. wniesli dalsze uwagi i zastrzeżenia, skargi i zarzuty do sprawy prowadzonej pod znakiem j.w. oraz do wcześniej wydanej decyzji przez Wojewodę Łódzkiego dotyczącej komunalizacji dróg. Do pisma nie załączyli żadnych dokumentów potwierdzających zasadność sformułowanych uwag, skarg i zarzutów, ani danych współrzędnych położenia przedmiotowej działki, o które zostali poproszeni w czasie wizyty Urzędzie. Organ nadzoru pismem udzielił Wnioskodawcom odpowiedzi, następnie zwrócił się do Starosty Rawskiego i do Wójta Gminy Regnów o uzupełnienie wyjaśnień wraz z udostępnieniem dokumentów.

Pismem z dnia 3 października 2025 r. znak RT-II.7511.5.2024 Wojewoda Łódzki zwrócił się do Wójta Gminy Cielądz o udostępnienie dokumentów oraz zawiadomił strony postępowania o konieczności przedłużeniu postępowania nieważnościowego do 4 grudnia 2025 r.

Pismem z dnia 14 października 2025 r. Wojewoda Łódzki zobowiązał do doprecyzowania charakteru i zakresu upoważnienia

pełnomocnika w przedmiotowej sprawie, wyznaczając termin 7 dniowy od dnia otrzymania wezwania. W dniu 4 listopada 2025 r. do Urzędu wpłynęło pismo będące odpowiedzią na wezwanie, Mocodawcy stwierdzili, iż udzielone pełnomocnictwo jest ogólne.

jest ustanowionym w sprawie pełnomocnikiem w zakresie ogólnym, z bezpośrednim skutkiem prawnym dla mocodawców. Pełnomocnik zastępuje mocodawców w czynnościach związanych z postępowaniem w sprawie prowadzonej pod znakiem: RT-II.7511.5.2024, zatem do pełnomocnika kierowane są wszelkie pisma w sprawie.

Jak wcześniej zauważono, przedmiotem badania jest decyzja Starosty Rawskiego z dnia 28 czerwca 2010 r. znak: GG.I.KK.6012-8/10 ustalająca, iż działki oznaczone w ewidencji gruntów i budynków numerami 79, 205/1, 205/3, 205/5, 205/6, 208/1, 210/1, 212, 216, 236, 271, 272, 273, 276/3, 276/6, 276/7, 276/8, 276/9, 276/11, 276/12, 277, 284, 291 i 292 położone w obrębie Annosław gmina Regnów, stanowią mienie gminne. Jest to decyzja deklaratoryjna, potwierdzająca stan prawny ustalony na dzień wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, tj. na dzień 5 lipca 1963 r.

Z aktualnego wypisu wypis z rejestru gruntów sporządzony w dniu 25 listopada 2025 r., którym służby geodezyjne informują, iż działka nr 125 będąca współwłasnością Wnioskodawców posiada powierzchnię gruntu wynoszącą 0,33 ha, powierzchnia nie uległa zmianie, działka jest zabudowana 2 budynkami produkcyjno-gospodarczymi dla rolnictwa.

W piśmie z dnia 28 listopada 2025 r. Wójt Gminy Regnów wyjaśnił, iż od dnia 1 lutego 2011 r. jest zameldowana na pobyt stały pod adresem Annosław, wcześniej była zameldowana na pobyt stały w Rawie Mazowieckiej, od dnia 1 lutego 2011 r. jest zameldowany na pobyt stały pod adresem Annosław, wcześniej był zameldowany na pobyt stały w Rawie Mazowieckiej, podobnie jest zameldowana na pobyt stały pod adresem Annosław.

Organ nadzoru po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdza, co następuje:

Do podstawowych zasad postępowania administracyjnego należy wyrażona w art. 16 § 1 k.p.a. zasada trwałości decyzji administracyjnych. Badana decyzja z dniem 20 lipca 2010 r. stała się ostateczna, wobec decyzji ostatecznych uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub w ustawach szczególnych. Organ administracji publicznej w postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji powinien rozstrzygać według stanu prawnego obowiązującego w dacie tej decyzji. **Należy ustalić stan prawny**

obowiązujący w dniu wydania decyzji tj. 28 czerwca 2010 r. i odnieść jego wymogi do stanu faktycznego badanej z wniosku strony sprawy.

Na podstawę prawną badanej decyzji powołane zostały następujące przepisy:

art 1 ust. 2, art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 1963 r., Nr 28, poz. 169, Dz. U. z 1982 r., Nr 11 poz. 80, Dz. U. z 1990 r., Nr 34, poz. 198, Dz. U. z 1995 r., Nr 141, poz. 692, Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Dz. U. z 2000 r., Nr 120, poz. 1268, Dz. U. z 2002, Nr 113, poz. 984) zwanej dalej u.z.w.g. oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. 2000 r., Nr 98 poz. 1071) zwanej dalej k.p.a.

Przepis art. 1. ust. 1 u.z.w.g. określał zakres pojęcia „wspólnoty gruntowe”.

Przepis art. 1 ust. 2 u.z.w.g. stanowił, że *oprócz wspólnot gruntowych (ust. 1) podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane przez mieszkańców wsi.*

Należy odnieść się do definicji pojęcia „mienia gromadzkiego” w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64, poz. 303).

Przepis § 1 rozporządzenia stanowił:

- 1) *Mienie gromadzkie – rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołania gromadzkich rad narodowych stanowiło majątek dawnych gromad jako gromadzkich, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe,*
- 2) *Mienie gromadzkie w miastach – rozumie się mienie gromadzkie, które w związku ze zmianami w podziale administracyjnym Państwa przeprowadzonym po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej znalazło się w obszarach miast i osiedli,*
- 3) *Dawne gromady – rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w ust. 1.*

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa wyrażoną m. in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2009 r. sygn. akt SA/Ke 615/09 regulacja prawna w tym zakresie powinna przebiegać w oparciu o przepisy, art. 1 ust. 1 cyt. ustawy, przepis § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r., który zawiera definicję pojęcia mienia gromadzkiego, przez mienie gromadzkie należy rozumieć mienie,

które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe.

Charakter prawny byłych gromad zmieniony został dopiero wymienioną ustawą z 25 września 1954 r. Majątek, stanowiący do czasu wejścia w życie ustawy z 25 września 1954 r. własność gromad, stał się mieniem gromadzki na podstawie przepisu § 1 ust. 1 cyt. rozporządzenia.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny, majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki stanowił własność grupową danej gromady i przeznaczony był na cele publiczne. Użytkowanie jego mogło odbywać się wspólnie przez mieszkańców wsi. Mienie takie stanowiły grunty m.in. sołtysówki, kowalówki, działki szkolne, place publiczne, piaskownie, cmentarzyska zwierzęce, remizy strażackie, domy ludowe, świetlice, wodopoje oraz ogólnodostępne drogi dojazdowe do pól, łąk i domostw, itp. W sposób w jaki mieszkańcy wsi korzystali z opisanych gruntów wskazywał, że stanowiły one mienie gromadzkie.

Kwestią wymagającą ustalenia przez organ nadzoru był **zatem** stan prawny i faktyczny działek wymienionych w decyzji z 2010 r., w tym zaskarżonej działki nr 291 - pełniacej funkcję drogi w okresie od lat 30 ubiegłego wieku do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracji wsi i powołaniu rad narodowych (Dz. U. Nr 43 poz. 191) oraz sposób użytkowania przedmiotowych dróg przez mieszkańców wsi, przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 28 czerwca 1963 r. u.z.w.g.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru ustalił, że przedmiotowe działki drogowe figurowały w dokumentach z ewidencji gruntów od 1962 r. założonego dla tego obrębu – Annosław jako drogi we władaniu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Komunikacji (użytek drogi).

Z dokumentów historycznych znajdujących się w archiwach Starosty Powiatowego w Rawie Mazowieckiej dla wsi Annosław sporządzonych od 1926 r. wynika, co następuje:

- mapa wykonana przez mierniczego przysięgłego Stanisława Kubickiego została zatwierdzona Orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w **Warszawie z dnia 15 marca 1928 r.**, a następnie przez Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Warszawie z dnia 10 października 1928 r. Mapa obrazuje położenie działek we wsi Annosław wpisana została do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starostwa Powiatowego w Rawie Mazowieckiej za nr 199.14-3_1962, rejestr pomiarowy sporządzony przez Stanisława Kubickiego przyjęty do ewidencji gruntów stanowił podstawę do dalszych prac geodezyjnych,

- rejestr pomiarowy o nr 199-14-3_1962 wykonany został w oparciu o rejestr ułożony w roku 1927 r. przez mierniczego przysięgłego Stanisława Kubickiego. W rejestrze pomiarowym przy działce nr 291 widnieje zapis droga wraz z powierzchnią wynoszącą 500 m²,

w uwagach widnieje zapis $186 \times 3 = 558 \text{ m}^2$. W zestawieniu figuruje działka nr 9 i nr 12 o powierzchni $17 \text{ ha } 7005 \text{ m}^2$, będące własnością _____, przy czym wieś Annosław posiadała powierzchnię ogólną - $584,6003 \text{ m}^2$. Ogólna liczba właścicieli działek wynosiła $56 + 6$ działek ogólnospołecznych. W operacie pomiarowym powierzchnię poszczególnych działek sklasyfikowano, jako: ogrody, grunty rolne, łąki, pastwiska, lasy, drogi, w tym działka nr 291 droga.

- operat pomiarowy część archiwalna pod nr: 199-14-129/63 skompletowany przez geodetę Stefana Krajewskiego i zakończony w dniu 31 sierpnia 1963 r. Obliczanie powierzchni użytków i klas geodeta pod pozycją 101 wpisał działkę: nr 125, nr 107 i nr 108, w rubryce posiadacz gruntów - _____, pod pozycją 119 wymienił działki - drogi w rubryce posiadacz gruntów figuruje Prezydium P.R.N. w Rawie Mazowieckiej Wydział Komunikacji. W aktach sprawy znajduje się pismo geodety Stefana Krajewskiego z dnia 27 maja 1963 r. skierowane do Przewodniczącego Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Regnowie Powiat Rawa Mazowiecka, mówiące o wykonaniu obliczeń stanu władania (..) dla wsi Annosław i Sowidów gromada Regnów, znajduje się również protokół z dnia 10 czerwca 1963 r. w sprawie okazania stanu władania dla wsi Annosław gromada Regnów z udziałem sołtysa _____ i 68 mieszkańców wsi.

Protokół ustalenia stanu władania gruntami na obszarze Annosław geodeta Mirosław Kowalczyk w dniu 7 listopada 1961 r. ustalił, że osobami władającymi działkami nr 108, nr 107, nr 125 - pod pozycją 26 _____, pod pozycją 37 działką nr 109

, pod pozycją 110 – wymienionymi działkami drogowym, w tym nr 291 władającym był P.R.N. Wydział Komunikacji. W opracowaniu wymienione zostały drogi wraz z powierzchnią, w tym w rubryce 26 – działka 291 jako droga posiadająca powierzchnię $0,558 \text{ m}^2$ ($186 \times 3 = 5,58$).

- w operacie pomiarowym 199-14/138/65 z dnia 7 września 1965 r. Nr 58/65 uprawniony geodeta Stanisław Woszczak napisał, że granica wpisana w protokole rozgraniczeniowym zgadza się z planem scaleniowym wsi Annosław wykonanym w roku 1926 r. przez mierniczego przysięgłego Stanisława Kubickiego, do protokołu załączył wyrys sporządzony przez mierniczego w 1926 r. Sprawozdanie techniczne geodeta wykonał w oparciu o wyrisy i odpisy z operatu ewidencji gruntów wsi Annosław. Rozgraniczenie dotyczyło działki nr 9 należącej do _____, po podziale działki nr 9 geodeta wytyczył granice działki o nr: 107 o powierzchni $6,143 \text{ ha}$, nr 108 o pow. $4,7005 \text{ ha}$, nr 125 o pow. $0,33 \text{ m}^2$. Działki nr 108 i 125 o łącznej pow. $5,03 \text{ ha}$ należały do _____, działka nr 107 do _____. Na wyrysie z mapy ewidencyjnej, na którym wyznaczono

przedmiotowe działki, po prawej stronie działki 125 zaznaczona została droga, po lewej stronie działki nr 125 usytuowana działka nr 108, w górę działka nr 109. Nowe granice działki geodeta stwierdził, że wyznaczył w gruncie i zestabilizował palami drewnianymi,

- odnowa operatu ewidencji gruntów skompletowana została przez Elżbietę Ciszewską w 1993 r. pod znakiem: 199-14-129_93 przedstawia zestawienie użytków i klas gruntów obrębie Annosław gmina Cielądz województwo skierniewickie, na którym pokazane zostały także drogi i ich powierzchnia, w tym działka 291 o pow. 0,05 ha. W protokole zmian po kontroli w terenie zakończonego w maju 1993 r. autor pod pozycją 99 opisuje działkę nr 125 i stwierdza, że ustalił kontur i klasę użytków dla niej: 84RIIIb – S - Ps, 84RIIIb –S-B, 84RIIIb-B– Ps. Wyjaśnia, że stan ustalił według ewidencji gruntów oraz kontroli terenowej. W dniu 20 lipca 1992 r. wykonano mapę zmian po kontroli terenowej - pomiar sytuacyjny wykonano metodą bezpośrednią przez porównanie mapy ewidencyjnej z terenem. Cały obszar wsi Annosław gmina Cielądz został skontrolowany. Operat klasyfikacyjny wykonał Kazimierz Szewczyk, wykonane szkice polowe w ilości 10 kart obrazują położenie wszystkich działek na wsi, z zaznaczoną w kolorze czerwonym aktualizację użytków. Ogólna powierzchnia wsi Annosław wynosząca 569,85 ha została zmniejszona do 569,45 ha. Szkic rys. 4 przedstawia położenie działki nr 125 przy tej działce zaznaczona jest droga, która przylega do działki 126, biegnie w kierunku drogi powiatowej - działki nr 207/10 oraz w przeciwnym kierunku do działki nr 109, na której usytuowane jest siedlisko. Decyzją z dnia 28 czerwca 1992 r. znak: G.I.7412-15/92 wprowadzono zmiany wykazane w sprawozdaniu z okresu kontroli terenowej przeprowadzonej w sierpniu 1992 r. przez gleboznawcę Wojewódzkiego Biura Geodezyjnego i Terenów Rolnych w Skierniewicach. Decyzję otrzymał sołtys wsi Annosław w celu obwieszczenia, WBGiTR w Skierniewicach, ewidencja gruntów.

- informacja pochodząca z RCIN Repozytorium Cyfrowe Instytutów Naukowych – Wykaz Gromad Polskiej Rzeczypospolitej według stanu na dzień 1 lipca 1952 r. (wydana przez Główny Urząd Statystyczny) – gdzie na stronie 184 wymieniona jest Gmina Regnów, gromada Annosław.

Jak wcześniej ustalono, w geodezyjnych zasobach w Rawie Mazowieckiej znajdują się dokumenty świadczące, o tym że przedmiotowe działki były mieniem gromadzkim, a gmina Regnów we wcześniejszej swojej historii była gromadą, znajdujące się pisma skierowane do Przewodniczącego Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Regnowie w powiecie rawskim w województwie skierniewickim, oraz informację znajdujące się w wykazie Gromad Polskiej Rzeczypospolitej stan na dzień 1 lipca 1952 r, potwierdzają te ustalenia.

W ocenie organu nadzoru, pozostaje do zbadanie kwestia czy przed dniem wejścia w życie u.z.w.g. tj. 5 lipca 1963 r. przedmiotowe działki były użytkowane wspólnie przez mieszkańcy wsi Annosław. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż działki spełniały funkcję dróg wewnętrznych mieszkańcy wsi oświadczyli że były wykorzystywane w komunikacji na terenie wsi Annosław, do przemieszczania się między gospodarstwami, do transportu płodów rolnych z pól do pomieszczeń inwentarskich, co wskazywało na charakter ogólnodostępnego użytkowania dróg przez mieszkańców tej wsi. Zdaniem organu nadzoru, mieszkańcy mieli interes faktyczny, w tym żeby przedmiotowe działki drogowe uznane zostały za mienie gminne. Uregulowanie stanu prawnego nieruchomości drogowych ogólnodostępnych dla mieszkańców wsi powoduje przejęcie przez gminę obowiązków dbania o ich stan techniczny, drogi powinny być zagospodarowane i utrzymane przez cały rok, z jednoczesnym zachowaniem prawa do korzystania z nich przez mieszkańców wsi w sposób dotychczasowy. W sprawie znaczenia ma także fakt, że działka nr 291 jako droga stanowiła i stanowi dojazd z drogi publicznej (działki nr 207/10) do siedliska zlokalizowanego na działce nr 109. Stan taki był od założenia ewidencji gruntów od 1963 r, potwierdzony w 1993 r. przy aktualizacji operatu ewidencji gruntów Zgodnie z ewidencją budynków założoną w 2007 r. na działce nr 109 Annosław 11 znajduje się budynek mieszkalny (wybudowany na podstawie pozwolenia na budowę) oraz dwa budynki produkcyjno -gospodarcze.

Stwierdzenie nieważności powyższej decyzji w części tej działki, o co

, spowodowałoby uruchomienie wielu niekorzystnych czynników dla Gminy i jej mieszkańców, o czym jest mowa powyżej. Oprócz pozbawienia mieszkańców wsi komunikacji w tej części wsi przyczyniłoby się do uchylenia decyzji o pozwoleniu na budowę dla budynku mieszkalnego.

Jak powyższej wykazano, przed dniem wejścia w życie ustawy przed 5 lipca 1963 r. u.z.w.g. przedmiotowe działki były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi Annosław, jako nieruchomości stanowiące mienie gromadzkie (użytek drogi) o charakterze publiczno-społecznym. Obecnie drogi te również stanowią użytek o charakterze ogólnospołecznym, z jednej strony zapewniają mieszkańcom wsi dostęp do usług publicznych, integrują społeczność i podnoszą jakość życia, z drugiej wspierają rozwój lokalnej gospodarki, ułatwiają transport zwiększają atrakcyjność inwestycyjną gminy. Dobry stan infrastruktury drogowej podnosi wartość gruntów i nieruchomości na danej wsi. Zatem należy stwierdzić, iż mienie gromady, stanowiące do czasu wejścia w życie ustawy z 25 września 1954 r. własność gromady, stało się mieniem gminnymi na podstawie przepisu § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 29 listopada 1962 r.

Zgodnie z art. 98 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139 z późn. zm.) *dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym* (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2014 r. III CKN 430/00, OSNC 9/2002 poz. 11).

W myśl powyższych ustaleń, Gmina Regnów uprawniona była do wniesienia wniosku znak: ZW.7220/16/2010 w wersji z dnia 11 maja 2010 r. o ustanowienie mienia gminnego dla działek położonych w Annosławiu, oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków numerami: 79, 205/1, 205/3, 205/5, 205/6, 208/1, 210/1, 212, 216, 236, 271, 272, 273, 276/3, 276/6, 276/7, 276/8, 276/9, 276/11, 276/12, 277, 284, 291 i 292, w tym dla kwestionowanej działki 291 o powierzchni 0, 500 ha.

Przechodząc do przepisu stanowiącego podstawę decyzji przywołać należy treść art. 8 ust. 1 u.z.w.g. w wersji wydania decyzji, który stanowił, że *starosta ustala, stosownie do przepisów art. 1 i 3, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 stanowią mienie gromadzkie.*

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu oceny, organ nadzoru stwierdził, że zawiera ona wszystkie niezbędne elementy wskazane w tym przepisie. Starosta Rawski prawidłowo w decyzji wskazał jej adresata – Wójta Gminy Regnów, jako organu będącego do 1954 r. gromadą, który jest uprawniony do przejęcia przedmiotowych działek na własność, jako mienie gromadzkie. Zgodnie z art. 8 ust. 1 u.z.w.g. Starosta Rawski był upoważniony do orzekania w sprawie przedmiotowego wniosku, bowiem nieruchomości stanowiące przedmiot sprawy położone były na terenie Jego jurysdykcji. Z akt sprawy wynika, iż wszystkie działki drogowe leżą na terenie powiatu rawskiego.

Art. 21 par 1 k.p.a. stanowi, iż *właściwość miejscową organu administracji publicznej ustala się w sprawach dotyczących nieruchomości - według miejsca jej położenia; jeżeli nieruchomość położona jest na obszarze właściwości dwóch lub więcej organów, orzekanie należy do organu, na którego obszarze znajduje się większa część nieruchomości.*

Poza sporem Starosta Rawski był właściwy do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku, a decyzja została wydana zgodnie z wnioskiem Wójta Gminy Regnów.

W przedmiotowej decyzji zostało stwierdzone, iż na podstawie dokonanych badań dokumentacji archiwalnej oraz przeprowadzonej rozprawy ustalono, iż przedmiotowe działki w operacie ewidencji gruntów i budynków obrębu Annosław, założonym w 1963 r. wpisane zostały jako grunty Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Komunikacji (użytek drogi). Znajdujący się w aktach sprawy wypis z rejestru gruntów z dnia 28 kwietnia 2010 r. potwierdza powyższe ustalenia. Przedmiotowe działki są drogami gruntowymi,

nieutwardzonymi i nie zostały zaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych. W decyzji potwierdzono na podstawie ustaleń, że przedmiotowe działki stanowiły drogi i istniały już w latach 30 – poprzedniego wieku.

Z akt sprawy związanych z zaskarżoną decyzją wynika, że wydanie jej poprzedzone było przeprowadzeniem w siedzibie Starostwa Powiatowego w Rawie Mazowieckiej w dniu 10 czerwca 2010 r. rozprawy administracyjnej. Uczestniczyli w niej ówcześni przedstawiciele - Urzędu Gminy Regnów, Rady Sołeckiej Samorządu Mieszkańców wsi Annosław i Sołtys, organy działające w imieniu mieszkańców wsi Annosław. Jak wynika ze złożonego w sprawie pod odpowiedzialnością karną wynikającą z treści art. 233 Kodeksu Karnego wyjaśnienia: sołtys mieszkał od urodzenia we wsi Annosław i oświadczył, że wymienione działki stanowiły drogi jako takie były wykorzystywane do uprawy pól, prowadzenia gospodarstw rolnych przemieszczania się pomiędzy sąsiednimi miejscowościami, drogi te jak sam wie i od swoich rodziców istniały od dawna, w latach jeszcze przedwojennych istniały również w roku 1963 r. oraz istnieją nadal do chwili rozprawy, reprezentant rady sołeckiej, potwierdził słuszność oświadczenia sołtysa, stwierdził, że jest mieszkańcem wsi od urodzenia, z części tych dróg korzystał poruszając się po nich do uprawy gruntów, reprezentant Urzędu Gminy Regnów stwierdził, że żadna z tych dróg nie ma nadanej kategorii dróg publicznych. Obecni oświadczyli, że nie jest im wiadomo aby toczyło się postępowanie administracyjne lub sądowe celem uregulowania stanu prawnego (tych działek).

Powyższe ustalenia wskazują, że badana decyzja Starosty spełnia wymogi określone w art. 104 k.p.a. oraz w art. 107 k.p.a. w zakresie jej uzasadnienia.

Decyzja została wydana zgodnie z powyższą ustawą przez uprawnionego Starotę Rawskiego oraz na rzecz Wójta Gminy Regnów, który wykazał że drogi będące przedmiotem wniosku, w tym działka nr 291, wcześniej stanowiły majątek gromad, a także prawidłowo organ wskazał strony postępowania oraz dokonał ich powiadomienia w myśl art. 8 ust. 6 u.z.w.g.

Zgodnie z art. 8 ust. 6 u.z.w.g. *decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza w urzędzie gmina na okres 14 dni.*

Po upływie tego terminu, decyzję uważa się za doręczoną wszystkim uprawnionym do udziału w postępowaniu (vide wyrok NSA z dnia 18 maja 1995 r. SA/Bk 201/94, z dnia 2 czerwca 2001r. II SA 2661/00).

Z akt sprawy wynika, że powyższa decyzja została przesłana do Wójta, Sołtysa, Rady Sołectwa Samorządu Mieszkańców wsi Annosław za potwierdzeniem zwrotnym, w celu obwieszczenia jej treści w sposób przyjęty zwyczajowo w danej miejscowości, podobnie

jak zawiadomienie o rozprawie, zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego oraz możliwości wypowiedzenia się co do zgromadzonego materiału dowodowego.

Ówczesny sołtys wsi Annosław oraz ówcześni przedstawiciele Rady Sołeckiej jako członkowie Zarządu Mieszkańców wsi Annosław reprezentowali interesy mieszkańców tej wsi. Z wyjaśnień, które sołtys i członek Zarząd złożyli pisemnie do organu nadzoru w dniach 1 i 2 maja 2025 r. wynika, że wiadomość o powyższym postępowaniu i wydanej decyzji przekazana została mieszkańcom wsi Annosław w sposób zwyczajowo przyjęty, poprzez wywieszenie jej treści na tablicy ogłoszeń we wsi Annosław przez okres 30 dni.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że zarówno zawiadomienie o wszczęciu postępowania, zawiadomienie o rozprawie i zawiadomienie o wydaniu decyzji przekazano zgodnie z ustawą w sposób zwyczajowo przyjęty w tej miejscowości.

Od decyzji nie wniesiono odwołania stała się ona ostateczna z dniem 20 lipca 2010 r., co potwierdził pracownik działający z upoważnienia Starosty Rawskiego na decyzji.

Odpowiadając na zarzuty mówiące o braku powiadomienia listownego przez Starostę oraz Wójta Wnioskodawczyni o prowadzonym postępowaniu i wydanej decyzji, to stwierdzić należy, iż obowiązujący wówczas przepis art. 8 ust. 6 u.z.w.g. o doręczeniach nie wymagał dokonania takich czynności wobec mieszkańców wsi Annosław.

W wyroku NSA z dnia 7 grudnia 2009 r. II OSK 1925/08 Sąd stwierdził, że przepis art. 8 ust. 6 u.z.w.g. wyłącza stosowanie przepisów k.p.a. o doręczeniach decyzji.

Z akt sprawy związanych z wydaniem *decyzji komunalizacyjnej* wynika, że do wniosku Wójt dołączył m.in. *oryginał karty inwentaryzacyjnej nr 2/2011 z dnia 05.05.2011 r. wraz z informacją o terminie wyłożenia do publicznego wglądu* w Urzędzie Gminy Regnów od 5 maja 2011 r. do 5 czerwca 2011 r. Karta inwentaryzacyjna nr 2/2011 obejmowała wszystkie działki ujęte w kwestionowanej decyzji z 2010 r. Wojewody Łódzkiego decyzją z dnia 21 marca 2012 r. stwierdzi nieodpłatnie nabycie przez Gminę Regnów z mocy prawa z dniem 27 maja 1990 r. prawo własności wymienionych we wniosku nieruchomości stanowiących mienie gminne. Decyzja ta stała się ostateczna z dniem 10 kwietnia 2012 r.

Nie można przyjąć, że strona, którą prawidłowo powiadomiono (w sposób prawem określony) o decyzji dowiedziała się po upływie kilku lat.

Organ nadzoru ustalił, iż w Ogłoszeniu Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 marca 2011 r. w sprawie opublikowania listy zatwierdzonych skupujących owoce miękkie (...) Dz. Urz. MiNROL z 2011 r. nr 4 poz. 6, adres zamieszkania

Annosław w 2010 r. to Rawa Mazowiecka, nie Annosław.

Jak wcześniej wykazano (7 str. decyzji), z pisma Urzędu Gminy Regnów z 28 listopada 2025 r. wynika, że

zostali od dnia 1 lutego 2011 r. zameldowani na pobyt stały pod adresem Annosław : , wcześniej byli zameldowani na pobyt stały w Rawie Mazowieckiej. Powyższe uzasadnia stwierdzenie, że w czasie prowadzonego postępowania w 2010 r. zakończonego badaną decyzją, Wnioskodawczyni nie zamieszkiwała we wieś Annosław. Zarzut o nie powiadomieniu Wnioskodawców - właścicieli działki nr 125 **jako mieszkańców wsi Annosław** o prowadzonym postępowaniu i wydanej decyzji **pozbawiony jest racji prawnych**.

Zważywszy, że mieszkańcy wsi Annosław zostali zgodnie z przepisami powiadomieni o toczącym się postępowaniu i wydanej decyzji zarzut naruszenia postępowania o doręczeniach nie potwierdzają materiały dowodowe.

Z pisma Starosty Powiatowego w Rawie Mazowieckiej wynika, iż aktualny wypis z rejestru gruntów nie został zmieniony, działka posiada powierzchnię 0,33 ha, co oznacza, iż informacja geodety w operacie z 2023 r. mówiąca o powierzchni działki nr 125 mniejszej o 4 ary, na którą powołuje się Wnioskodawczyni, nie znalazła potwierdzenia w oficjalnych dokumentach.

Za bezpodstawny uznał, organ nadzoru, wniosek o uwierzytelnienie wyspecyfikowanych w pismach dowodów i przesłanie ich na adres Wnioskodawczyni, z poniższych okoliczności:

Przepis art. 10 § 1 k.p.a. *organy administracji publicznej zobowiązane są zapewnić czynny udział w każdym stadium postępowania (...)*

Stosownie do wymogów tego przepisem, przed wydaniem decyzji, Stronie oraz Jej pełnomocnikowi udostępnione zostały wszystkie akta sprawy nr: RT-II.7511.5.2024 - 6 tomów – na spotkaniu, które miało miejsce w Urzędzie w obecności pracowników zajmujących się sprawą, w dniu 22 września 2025 r. Strona jak i Jej pełnomocnik przeglądali akta i w dowolny sposób uwieczniał ich treść, przez odpisy, zdjęcia, notatki i uwagi. Stronie nie został ograniczony czas pobytu w Urzędzie ani zakres akt.

Wnioskodawczyni przychodziła już wcześniej do Urzędu, przynosząc dokumenty i wnosząc prośbę o ich kserokopię.

Zgodnie z art. 73 § 1 k.p.a. Strona ma prawo wglądu w akta, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów

Przepis art. 73 § 1a k.p.a, stanowi, iż prawo to przysługuje stronie również po zakończeniu postępowania.

NSA wyjaśnił, tę sprawę wskazując, że organ powinien sporządzić kopie dokumentu i wydać ją stronie w siedzibie organu, o ile zażąda tego strona.

Wniosek o przesłanie kopii dokumentów z całych akt lub całych akt, nie znajduje uzasadnienia w powołanych przepisach.

Organ nadzoru informuje iż dopuszczalne jest udostępnienie akta do wglądu w każdym stadium, z których strona wykona odpisy, kopie, zdjęcia, ale udostępnienie akt może nastąpić wyłącznie w siedzibie organu. Natomiast kserowanie, uwierzytelnienie akt i przesłanie ich na wskazany przez stronę adres nie znajduje umocowania prawnego.

W wyroku NSA z dnia 11 maja 2010 r. I OSK 693/10 Legalis, Sąd wskazał „Co do zasady przepis art. 73 § 1 k.p.a nie oznacza, że na organie spoczywa obowiązek przesłania akt sprawy do miejscowości, w której mieszka strona, i tam zapoznania się z nimi (...)”.

Zdaniem organu nadzoru, nie wystąpiła konieczność powiadamiania stron o pismach które wpłynęło po 22 września 2015 r. gdyż ich treść była znana stronie.

Przechodząc do zarzutów wskazanych w pismach przez Wnioskujących o naruszeniu przez zaskarżoną decyzję art. 156 §1 pkt 1 kpa, pkt 2 kpa, pkt 7 kpa, organ stwierdza, iż

Art. 156 [Podstawy stwierdzenia nieważności decyzji]

1. Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

- 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości;
- 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa;
- 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco;
- 4) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie;
- 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały;
- 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą;
- 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

§ 2. Nie stwierdza się nieważności decyzji z przyczyn wymienionych w § 1, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło dziesięć lat, a także gdy decyzja wywołała nieodwracalne skutki prawne.

Gdy organ wykaze naruszenie któregoś z punktów określonych w art. 156 § 1 k.p.a. można będzie rozważać zastosowanie art. 80 przedawnienie.

Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji może dotyczyć tylko ustalenia, czy decyzja - której wniosek o stwierdzenie nieważności dotyczy - obarczona jest

wadami lub jedną z wad enumeratywnie wymienioną w art. 156 § 1 k.p.a. Z tego powodu wykładnia tego przepisu nie może mieć charakteru rozszerzającego.

Do naruszenie przepisu art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a. dochodzi, gdy jest wykazana nieprawidłowość rzeczowa wynikająca z art. 8 u.z.w.g i nieprawidłowość miejscowa art. 19 w związku z art. 21 k.p.a. Powyższa kwestia została omówiona powyżej, nie zostało stwierdzone naruszenie tych właściwości, zarzut ten należy uznać za nieuzasadniony.

Przesłanka nieważności decyzji określona w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. może wiązać się z naruszeniem prawa materialnego tj. przepisów ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, jeżeli przybiera ono charakter rażący i pozostaje w związku z ostatecznym rozstrzygnięciem. Brak podstawy prawnej w badanej decyzji nie występował, podstawą stanowił art. 8 ust.1 u.z.w.g. i został powyżej omówiony.

Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiera definicji "rażącego naruszenia prawa". Zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie sądów administracyjnych dominuje pogląd, że o rażącym naruszeniu prawa decydują łącznie trzy przesłanki: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu, który został naruszony oraz skutki społeczne wywołane decyzją. Za "rażące" należy uznać wyłącznie takie naruszenie prawa, w wyniku którego powstają skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia zasady praworządności. Aby stwierdzić nieważność decyzji należy ustalić, że wada taka tkwi w samej decyzji, np. decyzja została wydana wbrew nakazowi lub zakazowi ustanowionemu w przepisie prawnym, gdy decyzja pozostaje w oczywistej sprzeczności z treścią przepisu prawa, mającej charakter rażący. Nie chodzi tu przy tym o błędy w wykładni prawa, ale o przekroczenie prawa w sposób jasny i niedwuznaczny (por. wyrok NSA z 26 maja 2017 r., II OSK 2454/15, dostępny, jak wszystkie powołane w niniejszym uzasadnieniu orzeczenia, na stronie internetowej: orzeczenia.nsa.gov.pl).

Jeżeli natomiast decyzja zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa art. 156 § 1 pkt 7 k.p.a., podstawą stwierdzenia nieważności będą przepisy odrębne, uregulowane w innych aktach prawnych. Wada nieważności decyzji z mocy prawa polega na tym, że istnieje przepis przewidujący "nieważność z mocy prawa". Musi zatem istnieć przepis prawa w sposób wyraźny przewidujący sankcję nieważności w przypadku określonej wady decyzji administracyjnej. Taka sytuacja w sprawie nie zachodzi.

Jak powyżej wyjaśniono analiza zaskarżonej decyzji w części działki nr 291 prowadzi do wniosku, że brak jest podstaw do stwierdzenia, wadliwości tej decyzji, a tym bardziej do uznania, że owa wada powoduje nieważność decyzji.

Z całą pewnością za wadliwość decyzji nie może przemawiać podnoszony zarzut mówiący, że działka nr 291 - droga została wykreślona na terenie działki prywatnej nr 125. Powyższa kwestia podlega postępowaniu rozgraniczającemu nieruchomości.

Analizując przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji wskazane w art. 156 § 1 k.p.a organ nadzoru uznał, że w ramach niniejszego postępowania nie zachodzą przesłanki wydania decyzji z naruszeniem przepisów o właściwości, wydania decyzji bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa, wydania decyzji już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco, skierowania decyzji do osoby niebędącej stroną w sprawie, wydania decyzji niewykonalnej w dniu jej wydania gdy jej niewykonalność ma charakter trwały jak również decyzji, która w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą.

Zatem przedmiotowa decyzja nie jest dotknięta żadną istotną wadą, która powodowałaby konieczność uznania jej za nieważną.

Rozstrzygnięcie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji następuje w drodze decyzji (art. 158 § 1 k.p.a.). W tym przypadku nie stosuje się przepisów o milczącym załatwieniu sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w Warszawie. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Zgodnie z art. 127a KPA przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna." Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Zgodnie z art. 107 § 1 pkt 7 k.p.a. decyzja zawiera pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania.

Z up. WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

Bartosz Pokora
Kierownik Oddziału Komunikacji
Wydział Rolnictwa i Transportu

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Wnioskodawców,
2. Samorząd Mieszkańców wsi Annosław,
3. aa

Do wiadomości:

1. Starosta Rawski, 2 egz.
2. Wójt Gminy Regnów, 2 egz.
3. Sołtys 1 egz.

a/a